

Arrest

nr. 208 657 van 3 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van gemengd Pashtoen-Tadjiekse afkomst. U heeft heel uw leven in het dorp Deh Naw Aloyay, dat ook bekend is onder de naam Babus (district Pul-i-Alam, provincie Logar) gewoond. U bent tot de zesde graad naar school gegaan. U werkte een tijdje als schilder en kleermaker en daarna als taxichauffeur. U verklaart geboren te zijn in 1997.

Uw vader werkte als journalist voor de Directie van Informatie en Cultuur. Op een dag bracht het dorpshoofd malek Faiz Mohammad uw moeder een brief van de taliban. In de brief werd uw vader beschuldigd een afvallige te zijn en ongeoorloofde propaganda en complotten te smeden tegen de islam en tegen moslims. Er stond ook in dat u, zijn zoon, soldaten vervoerde naar checkpoints in uw wagen. In

de brief stond ook dat uw vader en zijn familie gestraft zouden worden daar jullie de vele waarschuwingen van de taliban om jullie werk neer te leggen in de wind geslagen hadden. Uw moeder vertelde u niet over de brief maar raadde u wel aan 's morgens telkens op een ander tijdstip naar uw werk te vertrekken. Op een avond, zo'n één à twee maanden later, werd u opgebeld door een dorpeling. Deze vertelde u dat de taliban van plan was uw huis aan te vallen. U vertrok diezelfde avond naar Ghazni en verliet vervolgens Afghanistan op 3 september 2015. Op 4 november 2015 vroeg u asiel aan in België. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag, legt u volgende originele documenten neer: de werkkaart van uw vader, drie appreciatiecertificaten van uw vader betreffende zijn journalistieke bijdragen uitgereikt door het Afgaans parlement, uw taskara, een brief van de taliban, de briefomslag waarin deze documenten u werden toegestuurd en een voorschrift voor een bril. U legt tevens kopieën neer van een werkdocument van uw vader, van uw Afgaans rijbewijs en van het legerdienstatteest van uw vader.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Er dient namelijk te worden vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw profiel van taxichauffeur in Logar, noch aan het profiel van uw vader als journalist.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over de route Pul-e-Alam-Charkh, die voor u dagelijkse kost zou geweest zijn, bijzonder oppervlakkig zijn. Nochtans verklaart u dat u ongeveer een jaar als taxichauffeur gewerkt heeft in Pul-i-Alam en op de route tussen de stad Pul-e-Alam en het district Charkh (gehoorverslag CGVS, dd. 18.01.2019, p. 11). Wanneer u gevraagd wordt de weg Pul-e-Alam-Charkh uit te leggen, stopt u uw wegbeschrijving in de stad Pul-e-Alam aan de halte waar mensen opstappen om naar Charkh te gaan. Aangespoord door de stilte die daar op volgt, somt u summier op dat men de plaatsen Padkhawshana (Pad Khowab Shana, Pat Khow Shana of Padkhvab-e Shanah op de kaarten), Padkhawroghani (Padkhwabe Roghani, Padkhwabe Roghani of Padkhab Roghani Bala Dah op de kaarten) en de Dabar woestijn tegenkomt, zonder op enige manier te verduidelijken hoe men op deze plaatsen komt, waarna u ook nog vermeldt dat de weg er splitst. U verklaart dat men naar links dient af te slaan om naar Gardez te gaan en indien men de weg rechtdoor volgt in Charkh uitkomt (CGVS, p. 11-12). Van een taxichauffeur die gevraagd wordt zijn dagelijkse route te beschrijven, mag verwacht worden dat hij spontaan een gedetailleerdere en duidelijke wegbeschrijving kan geven, te meer omdat de kaart (zie administratief dossier) tal van andere dorpen, herkenningspunten en kruispunten aangeeft die u stevast langs moest.

Ook wanneer het CGVS specifiek vraagt naar bepaalde dorpen op die weg, schiet uw kennis veel te kort. Het dorp Mangokhel situeert u verkeerdelijk 'in de buurt van Kamalkhel' (CGVS, p. 14), hoewel het zich ten zuiden van de stad Pul-e-Alam bevindt en Kamalkhel zich een flink stuk ten noorden van Pul-e-Alam bevindt (zie administratief dossier). Mangokhel ligt ook in de richting van Charkh. Het dorp Qala Mossa, dat zich op uw dagelijkse route langs de hoofdweg ter hoogte van de afslag naar Charkh bevindt, situeert u verkeerdelijk 'in de buurt van Kolangar' (CGVS, p. 14), dat zich net aan de andere kant van de provinciehoofdstad Pul-e-Alam bevindt (zie administratief dossier). Voorts heeft u nog nooit gehoord van de dorpen Jelga, Shadikhug en Woni Sufla, alle gelegen langs de hoofdweg in uw district, of van Qala Mirak, een dorp dat vlak voor het districtscentrum van Charkh ligt (CGVS, p. 12, 14). Tot slot is het zeer opmerkelijk dat u aanhaalt dat wanneer men van Kolangar komt en men naar het district Khoshi wilt gaan, men de hoofdweg richting Gardez neemt en vervolgens rechts afslaat (CGVS, p. 14-15), hoewel op de kaarten die aan het administratief dossier werden toegevoegd, te zien is dat men naar links zou moeten afslaan om naar Khoshi te gaan.

Ook uw geografische kennis over uw eigen geboortestreek, de plaats waar u heel uw leven zou hebben verbleven, strookt niet met de objectieve informatie in het dossier. Hoewel u verschillende dorpen kan benoemen, moet worden vastgesteld dat u deze niet steeds correct situeert en ook uiterst vreemde antwoorden geeft op vragen die peilen naar uw directe leefomgeving. Er kunnen dan ook vragen gesteld worden bij uw verklaring ook in Pule-Alam passagiers vervoerd te hebben (CGVS, p. 11). U verklaart dat de dorpen Tangi Waghjan, Niazy, Kojak, Doghabad en Qalai Now dichtbij uw dorp, Deh Naw Alozay liggen. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt aan te geven welke van deze het dichtst bij uw dorp ligt, verklaart u dat Piarokhel (Peyaro Khail of Pyarokhel op de kaarten) en Sholok (Shulak of Shelak op de kaarten) dichtbij liggen (CGVS, p. 12). Nochtans is op de kaarten die werden toegevoegd aan het administratief dossier te zien dat de door u net ervoor aangehaalde dorpen Dogh Abad en Niazi een stuk dicht bij uw dorp Deh Naw Alozay liggen dan Piariokhel of Sholok. Ook het door u stevast in elke wegbeschrijving aangehaalde dorp Sar Sang ligt een heel eind dicht bij uw dorp dan Piarokhel, maar u haalt dit vreemd genoeg niet aan in uw antwoord op deze vraag. U verklaart vervolgens verkeerdelijk dat men op de weg van de provinciehoofdstad Pul-e-Alam eerst Pyarokhel tegenkomt en

dan pas Sholok, (CGVS, p. 13-14). Op de kaarten die werden toegevoegd aan het administratief dossier is namelijk te zien dat het dorp Pyarokhel achter Sholok ligt wanneer men van de provinciehoofdstad komt (zie administratief dossier). Gevraagd wat men komende van de provinciehoofdstad Pul-i-Alam verder op deze weg zou tegenkomen voorbij Sholok, verklaart u verkeerdelijk dat men Babus zou tegenkomen (CGVS, p. 13). Babus ligt veel dichter tegen uw provinciehoofdstad dan Sholok. U weet evenmin in welke aan uw district grenzende provincie deze weg uitkomt (CGVS, p. 13). U zegt namelijk dat deze weg naar Ghazni loopt, terwijl deze richting Maydan Wardak (district Nerkh) loopt, een provincie die u niet opnoemt. Zelfs gevraagd welke provincies grenzen aan uw provincie Logar, laat u de aan uw district grenzende provincie Maydan Wardak en de in het noorden gelegen provincie Kabul onvermeld (CGVS, p. 15).

Gevraagd heel gedetailleerd de weg uit te leggen van het provinciehuis van Pul-e-Alam naar het door u aangehaalde dorp Sholok blijkt u daar evenmin toe in staat. Van iemand die heel zijn leven in die regio gewoond zou hebben en er op dagelijkse basis passagiers vervoerd zou hebben, mag een meer uitgebreide en vooral meer doorleefde uitleg worden verwacht. U somt op dat u, om naar Sholok te gaan, het politiecommissariaat en de dorpen Qalai Wazir, Qalai Sarsang, Deh Naw Alozi en Piarukhel zou tegenkomen (CGVS, p. 13). Wanneer verduidelijkt wordt dat u gevraagd wordt de weg uit te leggen op een manier dat iemand eigenhandig de weg zou kunnen afleggen waarbij u verduidelijkt waar men bijvoorbeeld links of rechts zou moeten afslaan, herhaalt u dat men eerst het politiecommissariaat en vervolgens de dorpen Qalai Wazir en Qalai Sar Sang zou tegenkomen (CGVS, p. 13). Nogmaals uitgenodigd te beginnen bij het verlaten van het provinciehuis (CGVS, p. 13), herhaalt u letterlijk 'politiecommissariaat, Qalai Wazir Qalai Sarsang, de weg is onverhard, dan ons dorp, Piarukhel' (CGVS, p. 13). Wanneer u er tot slot nogmaals wordt op gewezen dat men op basis van het horen van een reeks dorpen niet in staat is de weg terug te vinden, en een voorbeeld wordt gegeven van een soort wegbeschrijving waarmee dit wel het geval is, antwoordt u dat 'de dorpen aan de hoge kant van het provinciehuis en het politiecommissariaat zijn' en 'als je naar die dorpen gaat, dat langs uw dorp' is (CGVS, p. 13). Dergelijke antwoorden zijn weinig ernstig en wijzen op het niet-authentieke karakter van uw verklaringen.

Bovenstaande vaststellingen maken dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw profiel van taxichauffeur in Pul-e-Alam en Charkh, Logar.

Evenmin kan er geloof gehecht worden aan het profiel van uw vader als journalist

Er werd immers een grove tegenstrijdigheid vastgesteld tussen uw verklaringen en de door u neergelegde documenten. U verklaart tijdens uw gehoor dat uw vader in de functie van journalist werkt voor de Directie van Informatie en Cultuur van de overheid (CGVS, p. 6, p. 19). U verklaart dat uw vader naar verschillende provincies van Afghanistan ging om er verslagen te maken van wat er gebeurde, zoals het bouwen van een school (CGVS, p. 19). Gevraagd meer te vertellen, geeft u toe dat niet te kunnen. In de aan uw vader door het Afghaans parlement uitgereikte appreciatiebrieven staat echter geschreven dat hij directeur is van Bakhtar Information Agency, het staatspersagentschap van Afghanistan (zie administratief dossier). Deze brieven werden uitgereikt op 5/8/1393 volgens de Afghaanse kalender (AK) (27 oktober 2014 van de Gregoriaanse kalender (GK)) en op 18/9/1394 AK (9 december 2015 GK). Er dient met andere woorden vastgesteld worden dat uw vader reeds een jaar voor uw vertrek uit Afghanistan directeur zou geweest zijn van het Afghaans staatspersagentschap en dat dit op het ogenblik van uw vertrek nog steeds het geval was. U heeft zelfs nog nooit gehoord van het Bakhtar General Information Agency (CGVS, p. 20). Dat u als zijn oudste zoon (CGVS, p. 7) die onder andere omwille van de functie van uw vader het land ontvlucht zou zijn om in Europa asiel aan te vragen niet spontaan kunt vertellen dat uw vader directeur was van het officiële staatspersagentschap van Afghanistan en zelfs de naam van dit staatspersagentschap nog nooit gehoord zou hebben, ondermijnt het geloof in uw verklaringen hieromtrent ten zeerste. Weinig aannemelijk is ook dat de directeur van Bakhtar zich zou bezighouden met het schrijven van verslagen over de bouw van een nieuwe school in een van de vele provincie in Afghanistan.

Bakhtar News Agency heeft haar hoofdkwartier in Kabul (zie administratief dossier). In het licht hiervan is het merkwaardig dat u verklaart dat uw vader op zijn werk in verschillende provincies zou slapen, 'bijvoorbeeld een dag in één provincie en 20 dagen in een andere provincie' wanneer u gevraagd wordt waar uw vader gewoonlijk of meestal verblijft (CGVS, p. 6). Indien uw vader werkelijk directeur zou zijn van het Afghaans staatspersagentschap dat in Kabul gevestigd is, kan ervan uitgegaan worden dat uw vader het merendeel van zijn tijd in Kabul zou doorbrengen en dat u dit ook zo zou kunnen aangeven.

Het geloof in het profiel van uw vader wordt verder onderuitgehaald doordat u amper iets afweet van de documenten die u neerlegt ter staving van zijn profiel. Zo weet u niet met zekerheid wat er in de appreciatiebrieven staat. U verklaart dat 'ze misschien tevreden waren over zijn werk' (CGVS, p. 18). U weet evenmin door wie de appreciatiebrieven zijn uitgereikt (CGVS, p. 18). Nochtans blijken deze door het Afghaans Parlement uitgereikt te zijn. Er mag verwacht worden dat zulke zaken ter sprake gekomen zouden zijn in de gesprekken tussen u en uw vader of tussen u en uw oom nadat u van deze laatste de

documenten ontvangen had (CGVS, p. 18). U verklaart hierover dat u met uw vader noch uw oom over de documenten ter ondersteuning van uw asielaanvraag gesproken heeft (CGVS, p. 19). Gezien u wel in contact bent met uw vader en uw oom (CGVS, p. 8-9), is het merkwaardig dat zij u hierover geen toelichting gegeven zouden hebben en dat u zich geen vragen gesteld zou hebben bij de documenten die u neerlegt in het kader van uw asielaanvraag.

U legt tot slot incoherente verklaringen af over de loopbaan van uw vader als journalist. Aanvankelijk verklaart u dat hij al een journalist was sinds voor uw geboorte (CGVS, p. 19). Daarna verklaart u dat hij sinds negen à tien jaar journalist was (CGVS, p. 20). De vaststelling dat u niet op coherente wijze kunt vertellen over de loopbaan van uw vader als journalist doet eens te meer afbreuk aan het geloof in zijn profiel.

Bovenstaande vaststellingen maken dat er geen geloof gehecht kan worden aan het profiel van uw vader als journalist.

Daar volgens uw verklaringen en de dreigbrief van de taliban die u neerlegt ter ondersteuning van uw asielaanvraag het werk van uw vader en uw werk als chauffeur de reden zijn waarom u en uw vader gevisieerd werden door de taliban, kan er bijgevolg geen geloof gehecht worden aan uw vluchtrelaas.

Het geloof in uw asielmotieven wordt verder onderuit gehaald doordat uw vluchtrelaas op zich weinig aannemelijk is en u er oppervlakkige en tegenstrijdige verklaringen over aflegt.

U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw vader de brief van de taliban vond en erover zweeg tegen u (vragenlijst CGVS, dd. 15.01.2016, vraag 5). Tijdens uw gehoor bij het CGVS verklaarde u dat u het uw moeder was die de dreigbrief overhandigd kreeg van dorpsoudste malik Faiz Mohammad, de brief verstopte en erover zweeg (CGVS, p. 20). Het doet vanzelfsprekend sterk afbreuk aan uw geloofwaardigheid dat u de gebeurde feiten die aanleiding hebben gegeven tot uw vlucht niet coherent kunt reconstrueren.

Vervolgens slaagt u er niet in het telefoongesprek aannemelijk te maken waarin een dorpeling met veel connecties u op de hoogte bracht van de plannen van de taliban om diezelfde avond uw huis aan te vallen (CGVS, p. 20-21). Vreemd genoeg kan u totaal niet concretiseren hoe hij aan deze informatie geraakt is. U antwoordt vaag dat hij niet werkt en altijd hier en daar rondloopt (CGVS, p. 23). Nogmaals gevraagd hoe die persoon aan deze voor u zo belangrijke en drastische informatie geraakt is, antwoordt u dat hij banden zou hebben met de taliban (CGVS, p. 23). Gevraagd welke banden, antwoordt u vaag dat hij 'waarschijnlijk iets heeft met de taliban' (CGVS, p. 23). U zou evenmin de vraag gesteld hebben aan deze persoon vanwaar hij deze informatie haalde omdat u in paniek was, opgehangen zou hebben en vertrokken zou zijn (CGVS, p. 23). Het is weinig plausibel dat u geen verdere vragen gesteld zou hebben wanneer iemand u opbelt met de informatie dat de taliban van plan is uw huis aan te vallen teneinde de dreiging correct in te schatten en het risico te minimaliseren.

Vervolgens is het weinig plausibel dat indien u informatie had dat de taliban uw huis zou aanvallen, uw moeder besliste thuis te blijven met uw jongere broers (CGVS, p. 23). Uw verklaring dat de taliban van Logar vrouwen en kinderen niet lastig vallen daar ze geen slechte reputatie willen, kan niet weerhouden worden. Verwacht kan worden dat uw moeder het zekere voor het onzekere zou nemen teneinde haar veiligheid en de veiligheid van haar kinderen te verzekeren, temeer de taliban in hun dreigbrief reeds hadden aangekondigd dat de familie van uw vader gestraft zou worden.

U slaagt er evenmin in de inval van de taliban in uw huis aannemelijk te maken. U vertelt hierover dat de taliban uw broer vastgrepen bij de keel en hem vroegen waar u en uw vader waren. Ze zouden hem ook verteld hebben dat hij niet naar school mocht gaan en naar de madrasa moest gaan. Vervolgens zou hij flauwgevalen zijn. U weet niet wat hierna gebeurd is (CGVS, p. 22). U verklaart uw onwetendheid door te stellen dat u op dat ogenblik reeds op de vlucht was en geen telefoon had en pas in Turkije contact heeft opgenomen met uw familie (CGVS, p. 22). Deze verklaring is niet enkel tegenstrijdig met uw eerdere verklaring bij de DVZ dat uw oom u de volgende dag opbelde en u inlichtte dat de taliban naar uw huis gekomen waren en het doorzocht hadden (vragenlijst CGVS, vraag 5) en met uw eerdere verklaring tijdens uw gehoor dat uw oom u de volgende dag belde met de vraag of u op de hoogte was geweest van de plannen van de taliban uw huis aan te vallen en jullie uw verdere vlucht bespraken (CGVS, p. 21), maar ook weinig aannemelijk. Ongeacht wanneer na de inval van de taliban in uw huis u contact hebt gehad met uw familie, er mag verwacht worden dat indien de inval van de taliban in uw huis echt gebeurd zou zijn, het relaas ervan sowieso aan bod gekomen zou zijn in die eerste gesprekken tussen uw familie en u. Dat u weet wat er gebeurd was tot uw broer flauwgevalen was maar u niet op de hoogte bent van hoe deze ingrijpende gebeurtenis afliep, is dan ook weinig plausibel. Uw verklaring dat u 'geen vragen stelt' wanneer u in contact bent met uw familie (CGVS, p. 22) kan niet weerhouden worden. Van iemand die gevlucht is voor de taliban mag verwacht worden dat hij op de hoogte is van de gebeurtenis die de rechtstreekse aanleiding tot zijn vlucht vormde.

Dat u, eenmaal in veiligheid aangekomen in België, ook bij uw vader of oom niet meer heeft geïnformeerd of zij nog nieuws hebben over de taliban sinds uw vertrek, is tekenend voor het

ongeloofwaardige karakter van de door u voorgestelde vervolgingsfeiten (CGVS, p. 23). Nochtans verklaart u sinds u in België bent, nog met uw vader en oom contact te hebben gehad, zowel via Facebook als telefonisch (CGVS, p. 8). Dat u dan ook geen informatie kunt geven over een stand van zaken en u daar ook geen interesse in toont aangezien u het zelf niet heeft gevraagd (CGVS, p. 23), relativeert op ernstige wijze de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Van een asielzoeker die verklaart te vrezen voor vervolging mag immers verwacht worden dat hij zich regelmatig informeert naar de evolutie van zijn problemen in zijn land van herkomst.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de verklaring die u aflegt over wie de brief van de taliban ondertekend heeft, tegenstrijdig is met de dreigbrief die u neerlegt. De dreigbrief van de taliban die u neerlegt werd namelijk ondertekend door ene maulawi R. (...). Op het CGVS verklaart u echter dat de dreigbrief ondertekend werd door de bekende talib N. (...) (CGVS, p. 22). Vervolgens strookt de datum waarop deze brief werd verstuurd totaal niet met het door u geschetste tijdschema van uw vervolgingsfeiten. Hoewel u beweert dat uw moeder u niet vertelde van de dreigbrief, zegt u dat ze een maand of twee voor uw vertrek de dreigbrief moet hebben ontvangen. Ze zei namelijk dat u voorzichtig moest zijn en dat u niet altijd op hetzelfde tijdstip moest vertrekken (CGVS, p. 21). Ook verklaart u, weliswaar uiterst vaag en weifelend (zie verder), dat u rond qaws of jaddi van het jaartal 1394 Afghaanse kalender (AK), november 2015 Gregoriaanse kalender (GK), moet zijn vertrokken, net voor de winter in het Westerse kalenderjaar 2015 (CGVS, p. 4). Wanneer echter naar de brief van de taliban wordt gekeken, blijkt dat deze werd verstuurd op 05/02/1436 Islamitische kalender (7 qaws 1393 AK of 28 november 2014 GK), en dus maar liefst één jaar voor uw vertrek. Hoewel het reeds vreemd is dat u niet weet wanneer exact de brief u werd opgestuurd, gezien u deze zelf neerlegt ter staving, is het des te frappanter dat u deze zelfs niet bij benadering kunt situeren binnen de chronologie van de door u aangehaalde asielmotieven.

Alles bij elkaar genomen kunnen uw verklaringen niet overtuigen. De door u ingeroepen profielen en feiten worden niet aannemelijk bevonden en kunnen aldus geen basis vormen voor de toekenning van het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de asielzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo is bestaat er actueel onder andere in de provincie Kabul en in de stad Jalalabad en de haar omringende wijken geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land. Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een asielzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook

worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een asielzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Zoals reeds hierboven besproken werd er immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw tewerkstelling als taxichauffeur in de regio van Pul-i-Alam en Charkh en aan het profiel van uw vader als journalist.

Bovendien legt u incoherente verklaringen af over uw Facebookgebruik. Wanneer gepeild wordt of u een Facebookprofiel heeft, stelt u dat u een Facebookprofiel heeft maar het momenteel niet gebruikt omdat u het wachtwoord vergeten zou zijn. U bevestigt dat het profiel 'R.O.' (...) (...) u toebehoort (CGVS, p. 5). Er dient te worden vastgesteld dat u wel degelijk uw profiel gebruikt daar u enkele dagen voor uw gehoor op het CGVS op 11 januari 2018 uw coverfoto aanpaste, op 17 januari 2018 uw profielfoto aanpaste, op 18 januari 2018 uw coverfoto nogmaals aanpaste en op 22 januari 2018 weer uw profielfoto aanpaste (zie administratief dossier). Bijgevolg dient het CGVS te concluderen dat u geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke netwerk en contacten in Afghanistan. Uit een blik op uw vriendenlijst kan ook afgeleid worden dat u heel wat contacten heeft die in Kabul wonen, werken of studeren (zie administratief dossier). De briefomslag waarin uw documenten u werden toegestuurd door uw oom is bovendien uit Kabul verzonden. Wanneer u gevraagd wordt waarom dit het geval is, antwoordt u weinigzeggend dat u niet weet of de documenten u vanuit Kabul of Logar toegestuurd zijn (CGVS, p. 18).

Tot slot kunnen ook vraagtekens geplaatst worden bij uw datum van vertrek uit Afghanistan. U verklaarde bij de DVZ Afghanistan verlaten te hebben op 03/09/2015 (verklaring DVZ, dd. 15.01.2016). Op het CGVS verklaart u Afghanistan verlaten te hebben op de derde dag van de negende maand in het jaar 2015 of in het jaar 1394 van de Afghaanse kalender (CGVS, p. 4). U bent echter niet in staat te specificeren of u op de derde dag van de negende maand van de Afghaanse of van de Gregoriaanse kalender bent vertrokken uit Afghanistan. U verklaart daarbij dat u de negende maand had gezegd maar het niet meer weet en u zich niet wilt vergissen (CGVS, p. 4). U geeft hiermee uw verklaringen een ingestudeerd karakter. Gevraagd naar hoe het komt dat u wel weet dat u op de derde dag van de negende maand bent vertrokken maar niet weet van welke kalender antwoordt u dat u het niet meer weet (CGVS, p. 4).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over uw en uw vaders beroepsactiviteiten, uw contacten in Afghanistan en uw vertrekdatum uit Pul-e-Alam, Logar.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk profiel en het werkelijk familiaal en financieel netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde

geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

De door u neergelegde documenten vermogen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet te wijzigen. Uw taskara, de kopie van uw rijbewijs, de kopie van het legerdienstattest van uw vader en het voorschrift voor brillenglazen zeggen niets over uw asielmotieven en uw verblijfplaatsen voor uw vertrek naar België. De documenten die u neerlegt betreffende het werk van uw vader en de brief van de taliban werden reeds besproken in het kader van uw ongeloofwaardige verklaringen. Dienaangaande moet worden opgemerkt dat dergelijke documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke basiswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is. Daarenboven dient er op gewezen te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) blijkt dat valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de verklaringen van een Afghaanse asielzoeker. De briefomslag toont enkel dat u post ontving uit Kabul en zegt niets over uw asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker omschrijft het aangevoerde middel als volgt:

“- Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout.

- Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951.”

Verzoeker gaat vervolgens in op de vrees voor vervolging in de zin van de voormelde Conventie van Genève. Hij herhaalt in deze de aangevoerde vrees ten aanzien van de taliban ten gevolge van zowel zijn eigen beroepswerkzaamheden als deze van zijn vader. Hij vreest niet te kunnen rekenen op afdoende bescherming vanwege de Afghaanse autoriteiten.

Verzoeker stelt dat de omstandigheden hem er weldegelijk toe noopten het land te verlaten en geeft aan: “Eén en ander is duidelijk gebleken uit zijn verklaringen op het CGVS”. Vervolgens citeert hij een aantal passages uit het gehoorverslag van het CGVS.

Volgens verzoeker hield het CGVS geen of minstens te weinig rekening met de concrete omstandigheden, met de feitelijkheid ter plaatse en met verzoekers persoonlijkheid, relatief jonge leeftijd en profiel. Verzoeker stelt dat hij weldegelijk aannemelijk maakte dat zijn vader als journalist werkte en geeft aan dat de kans om slachtoffer van wraakmatregelen te worden reëel is.

Dat zijn verklaringen bij het CGVS niet eensluidend zijn met zijn verklaringen bij de DVZ, schrijft verzoeker toe aan het gegeven dat hem bij de DVZ werd gevraagd om kort en bondig te zijn en dat aldaar werd aangegeven dat hij later bij het CGVS de kans zou krijgen om zijn relaas gedetailleerd uit de doeken te doen.

Dat zijn verklaringen niet steeds accuraat waren, wijt verzoeker eveneens aan het gegeven dat hij onvoorbereid naar het gehoor bij het CGVS ging. “Achteraf gezien, na lezing van de thans bestreden beslissing, realiseert verzoeker zich terdege dat hij voorafgaandelijk aan zijn interviews de chronologie van de gebeurtenissen en zijn directe vluchtmotieven voor zichzelf best even op een rijtje had kunnen en moeten zetten om op die manier een coherenter relaas te geven.

Uit zijn gehoor dd. 18 januari 2018 is gebleken dat verzoeker wel degelijk een voldoende duidelijk zicht heeft geboden over zijn levensomstandigheden in Pul-i-Alam de voorbije jaren ; zijn geboorteplaats, de regio waar hij is opgegroeid , de macht van de lokale Taliban, zijn werk als taxichauffeur , het werk van zijn vader als journalist en de bedreigingen vanwege de Taliban.

De motivering in de bestreden beslissing, staat hiermee in contrast.

De diverse coherente en eensluidende antwoorden die verzoeker tijdens zijn gehoor wél wist te geven op specifieke vragen aangaande zijn asielrelaas, herkomstregio en profiel, worden ten onrechte doodgezwegen in de weigeringsbeslissing.

Het is opmerkelijk dat het CGVS in de bestreden beslissing daaraan voorbij gaat.

Uiteraard gaat het niet op om in de bestreden beslissing uitsluitend die vragen uit te kiezen waarop verzoeker misschien een incoherent of onvoldoende antwoord heeft gegeven en te zwijgen over de meerdere andere vragen waarop verzoeker wél een overtuigend antwoord heeft gegeven.

Het CGVS gaat ten onrechte selectief tewerk."

Verzoeker vestigt andermaal de aandacht op zijn relatief jonge leeftijd. Eveneens wijst hij op het tijdsverloop tussen de aangehaalde gebeurtenissen in Afghanistan en het gehoor bij het CGVS.

De door het CGVS aangehaalde onaannemelijkheden en/of tegenstrijdigheden zijn niet dermate belangrijk dat zij afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het relaas. Evenmin zijn de onwetendheden over zijn regio van herkomst en het profiel van zijn vader belangrijke onderdelen in zijn verklaringen die afbreuk zouden doen aan zijn geloofwaardigheid.

Verzoeker stelt dat hij de nodige toelichting gaf, herhaalt dat hij over andere gestelde vragen wel aannemelijke verklaringen aflegde en voert aan dat deze verklaringen de verklaringen die misschien op enkele onderdelen niet onderling overeenkwamen overstijgen.

Verzoeker betoogt dat het CGVS vollediger en grondiger onderzoek had moeten voeren omtrent alle gegevens van het dossier en meer rekening had moeten houden met zijn opmerkingen en argumenten.

Verzoeker voert verder aan dat in zijn hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In deze wijst verzoeker op zijn herkomst van Babus in het district Pul-i-Alam.

Daarnaast wijst verzoeker erop dat hij ingevolge zijn lange afwezigheid in het buitenland bij een terugkeer naar zijn regio de aandacht zal trekken van de plaatselijke bevolking met alle veiligheidsrisico's van dien. Dit maakt dat zijn persoonlijke situatie hoe dan ook uitzichtloos is bij een terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker vreest slachtoffer te worden van een ontvoering of afrekening.

Om al deze redenen, moet de bestreden beslissing volgens verzoeker worden vernietigd.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Verzoeker stelt afkomstig te zijn van het dorp Babus, in het district Pul-i-Alam in de provincie Logar in Afghanistan. Hij zou aldaar problemen hebben gekend met de taliban ten gevolge van zowel zijn eigen beroepswerkzaamheden als taxichauffeur als de beroepswerkzaamheden van zijn vader als journalist.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat

de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In deze dient vooreerst te worden vastgesteld dat uit de veelheid van verklaringen en motieven die dienaangaande terecht zijn opgenomen in de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker noch zijn eigen beweerde profiel als taxichauffeur in Logar, noch het beweerde profiel als journalist van zijn vader aannemelijk maakt.

Meer bepaald blijkt hieruit inzake verzoekers voorgehouden profiel en herkomst dat verzoeker (i) een frappant gebrek aan kennis vertoonde omtrent de route die voor hem dagelijkse kost geweest zou zijn; (ii) een kennelijk gebrek aan kennis vertoonde omtrent de dorpen langs deze weg en in de omgeving; (iii) over zijn geboortestreek een geografische kennis ten toon spreidde die niet met de objectieve informatie in het dossier kan worden gerijmd, dorpen verkeerd situeerde en uiterst vreemde antwoorden gaf op vragen die peilden naar zijn directe leefomgeving; (iv) niet bij machte bleek om een uitgebreide en doorleefde wegomschrijving te verstrekken van het provinciehuis naar het door hem genoemde dorp Sholok.

Omtrent het voorgehouden profiel van zijn vader, blijkt hieruit dat (i) zich een grote tegenstrijdigheid manifesteert tussen verzoekers verklaringen en de ter staving van dit profiel neergelegde documenten; (ii) verzoekers verklaringen omtrent de functie van zijn vader niet aannemelijk en, in het licht van de informatie in het dossier, merkwaardig waren; (iii) verzoeker amper iets bleek af te weten van en zich niet bleek te hebben geïnformeerd over de documenten die hij ter staving van het beweerde profiel van zijn vader neerlegde; (iv) verzoeker incoherente verklaringen aflegde over de loopbaan van zijn vader als journalist.

Verzoeker betwist de vaststellingen die aangaande het voorgaande in de bestreden beslissing zijn opgenomen niet. Wel tracht hij deze te vergoelijken middels een algemene verwijzing naar zijn persoonlijkheid, leeftijd en profiel en naar het tijdsverloop sedert zijn vertrek uit zijn land van herkomst. Nog daargelaten dat verzoeker nalaat ter zake enige duiding te verschaffen en dat hij niet concretiseert waar, in welke mate of op welke wijze dit alles van invloed zou zijn geweest op zijn gezegden en/of de inhoud van de bestreden beslissing, was het, in acht genomen dat verzoeker blijkens het niet-betwiste feitenrelaas in 1997 is geboren, tot de zesde graad naar school ging en nadien het beroep van schilder, kleermaker en vooral taxichauffeur verklaarde te hebben uitgeoefend, echter geenszins onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij, ook enige tijd nadat hij Afghanistan verliet, zou kunnen antwoorden op de voormelde, elementaire en essentiële kennisvragen omtrent zijn regio van herkomst, zijn beroepsuitoefening en deze van zijn vader en de documenten die hij zelf neerlegde ter adstructie van onderhavig verzoek om internationale bescherming. Dat hij hiertoe niet in staat was en een dermate verregaand gebrek aan kennis vertoonde omtrent deze elementen, maakt dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende profiel als taxichauffeur van Logar, noch aan de beweerde beroepsactiviteiten als journalist van verzoekers vader.

Gezien verzoekers voorgehouden problemen met en vrees ten aanzien van de taliban gelinkt zouden zijn aan en zouden zijn voortgesproten uit deze beroepsactiviteiten, kan bijgevolg evenmin geloof worden gehecht aan deze beweerde problemen en vrees.

Dit geldt nog des te meer nu hieromtrent in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd wordt:

“Het geloof in uw asielmotieven wordt verder onderuit gehaald doordat uw vluchtrelaas op zich weinig aannemelijk is en u er oppervlakkige en tegenstrijdige verklaringen over aflegt.

U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw vader de brief van de taliban vond en erover zweeg tegen u (vragenlijst CGVS, dd. 15.01.2016, vraag 5). Tijdens uw gehoor bij het CGVS verklaarde u dat u het uw moeder was die de dreigbrief overhandigd kreeg van dorpsoudste malik Faiz Mohammad, de brief verstopte en erover zweeg (CGVS, p. 20). Het doet vanzelfsprekend sterk afbreuk aan uw geloofwaardigheid dat u de gebeurde feiten die aanleiding hebben gegeven tot uw vlucht niet coherent kunt reconstrueren.

Vervolgens slaagt u er niet in het telefoongesprek aannemelijk te maken waarin een dorpeling met veel connecties u op de hoogte bracht van de plannen van de taliban om diezelfde avond uw huis aan te vallen (CGVS, p. 20-21). Vreemd genoeg kan u totaal niet concretiseren hoe hij aan deze informatie geraakt is. U antwoordt vaag dat hij niet werkt en altijd hier en daar rondloopt (CGVS, p. 23). Nogmaals gevraagd hoe die persoon aan deze voor u zo belangrijke en drastische informatie geraakt is, antwoordt u dat hij banden zou hebben met de taliban (CGVS, p. 23). Gevraagd welke banden, antwoordt u vaag dat hij 'waarschijnlijk iets heeft met de taliban' (CGVS, p. 23). U zou evenmin de vraag gesteld hebben aan deze persoon vanwaar hij deze informatie haalde omdat u in paniek was, opgehangen zou hebben en vertrokken zou zijn (CGVS, p. 23). Het is weinig plausibel dat u geen verdere vragen gesteld zou hebben wanneer iemand u opbelt met de informatie dat de taliban van plan is uw huis aan te vallen teneinde de dreiging correct in te schatten en het risico te minimaliseren.

Vervolgens is het weinig plausibel dat indien u informatie had dat de taliban uw huis zou aanvallen, uw moeder besliste thuis te blijven met uw jongere broers (CGVS, p. 23). Uw verklaring dat de taliban van Logar vrouwen en kinderen niet lastig vallen daar ze geen slechte reputatie willen, kan niet weerhouden worden. Verwacht kan worden dat uw moeder het zekere voor het onzekere zou nemen teneinde haar veiligheid en de veiligheid van haar kinderen te verzekeren, temeer de taliban in hun dreigbrief reeds hadden aangekondigd dat de familie van uw vader gestraft zou worden.

U slaagt er evenmin in de inval van de taliban in uw huis aannemelijk te maken. U vertelt hierover dat de taliban uw broer vastgrepen bij de keel en hem vroegen waar u en uw vader waren. Ze zouden hem ook verteld hebben dat hij niet naar school mocht gaan en naar de madrasa moest gaan. Vervolgens zou hij flauwgevalen zijn. U weet niet wat hierna gebeurd is (CGVS, p. 22). U verklaart uw onwetendheid door te stellen dat u op dat ogenblik reeds op de vlucht was en geen telefoon had en pas in Turkije contact heeft opgenomen met uw familie (CGVS, p. 22). Deze verklaring is niet enkel tegenstrijdig met uw eerdere verklaring bij de DVZ dat uw oom u de volgende dag opbelde en u inlichtte dat de taliban naar uw huis gekomen waren en het doorzocht hadden (vragenlijst CGVS, vraag 5) en met uw eerdere verklaring tijdens uw gehoor dat uw oom u de volgende dag belde met de vraag of u op de hoogte was geweest van de plannen van de taliban uw huis aan te vallen en jullie uw verdere vlucht bespraken (CGVS, p. 21), maar ook weinig aannemelijk. Ongeacht wanneer na de inval van de taliban in uw huis u contact hebt gehad met uw familie, er mag verwacht worden dat indien de inval van de taliban in uw huis echt gebeurd zou zijn, het relaas ervan sowieso aan bod gekomen zou zijn in die eerste gesprekken tussen uw familie en u. Dat u weet wat er gebeurd was tot uw broer flauwgevalen was maar u niet op de hoogte bent van hoe deze ingrijpende gebeurtenis afliep, is dan ook weinig plausibel. Uw verklaring dat u 'geen vragen stelt' wanneer u in contact bent met uw familie (CGVS, p. 22) kan niet weerhouden worden. Van iemand die gevlucht is voor de taliban mag verwacht worden dat hij op de hoogte is van de gebeurtenis die de rechtstreekse aanleiding tot zijn vlucht vormde."

Ook deze motieven worden door verzoeker niet op dienstige wijze weerlegd. Het loutere gegeven dat het gehoor bij de DVZ kort was, kan, in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen, geenszins een verklaring bieden voor het gegeven dat de verklaringen die verzoeker bij de DVZ aflegde inhoudelijk in strijd waren met zijn verklaringen bij het CGVS. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker de verklaringen die hij bij de DVZ aflegde, zoals opgenomen in de vragenlijst en in de verklaring van de DVZ, uitdrukkelijk voor akkoord ondertekende nadat deze aan hem werden voorgelezen in het Dari. Hiermee gaf hij aan dat deze verklaringen juist en oprecht zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid. Daarenboven verklaarde verzoeker bij het CGVS eenduidig dat zijn eerdere gehoor bij de DVZ goed was verlopen en bracht hij aan de inhoud van dit eerdere gehoor, benevens inzake het tijdstip waarop hij de grens tussen Pakistan en Iran overschreed, geen verbeteringen aan (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.2-3).

Verder was het, nog daargelaten dat verzoeker nalaat ter zake enige duiding te verschaffen en niet concretiseert waar, in welke mate of op welke wijze deze elementen van invloed zouden zijn geweest op zijn verklaringen en/of de inhoud van de bestreden beslissing, geenszins onredelijk om van verzoeker, gelet op diens leeftijd, scholing en profiel, te verwachten dat hij, ook enige tijd na de gebeurtenissen, nog bij machte zou zijn om de elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze weer te geven. Dit geldt zeker inzake de feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van zijn vluchtrelaas, die hij persoonlijk stelt te hebben meegemaakt en die de directe aanleiding vormden voor zijn vertrek uit zijn land en regio van herkomst. Daar de aangehaalde gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid

en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, kunnen zij geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift zodat hij bij machte zou moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten.

Voor het overige voert verzoeker ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Bijgevolg blijven deze onverminderd gehandhaafd.

Verzoeker laat de bestreden beslissing bovendien volledig onverlet waar gesteld wordt:

“Dat u, eenmaal in veiligheid aangekomen in België, ook bij uw vader of oom niet meer heeft geïnformeerd of zij nog nieuws hebben over de taliban sinds uw vertrek, is tekenend voor het ongeloofwaardige karakter van de door u voorgestelde vervolgingsfeiten (CGVS, p. 23). Nochtans verklaart u sinds u in België bent, nog met uw vader en oom contact te hebben gehad, zowel via Facebook als telefonisch (CGVS, p. 8). Dat u dan ook geen informatie kunt geven over een stand van zaken en u daar ook geen interesse in toont aangezien u het zelf niet heeft gevraagd (CGVS, p. 23), relativeert op ernstige wijze de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. Van een asielzoeker die verklaart te vrezen voor vervolging mag immers verwacht worden dat hij zich regelmatig informeert naar de evolutie van zijn problemen in zijn land van herkomst.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de verklaring die u aflegt over wie de brief van de taliban ondertekend heeft, tegenstrijdig is met de dreigbrief die u neerlegt. De dreigbrief van de taliban die u neerlegt werd namelijk ondertekend door ene maulawi R. (...). Op het CGVS verklaart u echter dat de dreigbrief ondertekend werd door de bekende talib N. (...) (CGVS, p. 22). Vervolgens strookt de datum waarop deze brief werd verstuurd totaal niet met het door u geschetste tijdschema van uw vervolgingsfeiten. Hoewel u beweert dat uw moeder u niet vertelde van de dreigbrief, zegt u dat ze een maand of twee voor uw vertrek de dreigbrief moet hebben ontvangen. Ze zei namelijk dat u voorzichtig moest zijn en dat u niet altijd op hetzelfde tijdstip moest vertrekken (CGVS, p. 21). Ook verklaart u, weliswaar uiterst vaag en weifelend (zie verder), dat u rond qaws of jaddi van het jaartal 1394 Afghaanse kalender (AK), november 2015 Gregoriaanse kalender (GK), moet zijn vertrokken, net voor de winter in het Westerse kalenderjaar 2015 (CGVS, p. 4). Wanneer echter naar de brief van de taliban wordt gekeken, blijkt dat deze werd verstuurd op 05/02/1436 Islamitische kalender (7 qaws 1393 AK of 28 november 2014 GK), en dus maar liefst één jaar voor uw vertrek. Hoewel het reeds vreemd is dat u niet weet wanneer exact de brief u werd opgestuurd, gezien u deze zelf neerlegt ter staving, is het des te frappanter dat u deze zelfs niet bij benadering kunt situeren binnen de chronologie van de door u aangehaalde asielmotieven.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien verzoeker deze niet concreet aanvecht, door de Raad overgenomen.

Eveneens laat verzoeker de bestreden beslissing geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Bovendien legt u incoherente verklaringen af over uw Facebookgebruik. Wanneer gepeild wordt of u een Facebookprofiel heeft, stelt u dat u een Facebookprofiel heeft maar het momenteel niet gebruikt omdat u het wachtwoord vergeten zou zijn. U bevestigt dat het profiel ‘R.O.’ (...) (...) u toebehoort (CGVS, p. 5). Er dient te worden vastgesteld dat u wel degelijk uw profiel gebruikt daar u enkele dagen voor uw gehoor op het CGVS op 11 januari 2018 uw coverfoto aanpaste, op 17 januari 2018 uw profielfoto aanpaste, op 18 januari 2018 uw coverfoto nogmaals aanpaste en op 22 januari 2018 weer uw profielfoto aanpaste (zie administratief dossier). Bijgevolg dient het CGVS te concluderen dat u geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke netwerk en contacten in Afghanistan. Uit een blik op uw vriendenlijst kan ook afgeleid worden dat u heel wat contacten heeft die in Kabul wonen, werken of studeren (zie administratief dossier). De briefomslag waarin uw documenten u werden toegestuurd door uw oom is bovendien uit Kabul verzonden. Wanneer u gevraagd wordt waarom dit het geval is, antwoordt u weinigzeggend dat u niet weet of de documenten u vanuit Kabul of Logar toegestuurd zijn (CGVS, p. 18).

Tot slot kunnen ook vraagtekens geplaatst worden bij uw datum van vertrek uit Afghanistan. U verklaarde bij de DVZ Afghanistan verlaten te hebben op 03/09/2015 (verklaring DVZ, dd. 15.01.2016). Op het CGVS verklaart u Afghanistan verlaten te hebben op de derde dag van de negende maand in het jaar 2015 of in het jaar 1394 van de Afghaanse kalender (CGVS, p. 4). U bent echter niet in staat te specificeren of u op de derde dag van de negende maand van de Afghaanse of van de Gregoriaanse kalender bent vertrokken uit Afghanistan. U verklaart daarbij dat u de negende maand had gezegd maar het niet meer weet en u zich niet wilt vergissen (CGVS, p. 4). U geeft hiermee uw verklaringen een ingestudeerd karakter. Gevraagd naar hoe het komt dat u wel weet dat u op de derde dag van de negende maand bent vertrokken maar niet weet van welke kalender antwoordt u dat u het niet meer weet (CGVS, p. 4).”

Ook deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoeker deze weerlegt noch betwist, blijven zij onverminderd overeind. Dat verzoeker dermate dubieuze verklaringen aflegde over zijn Facebookprofiel en zijn vertrek uit Afghanistan, werpt andermaal een zware smet op de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

De door verzoeker neerlegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegt of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Uit het voorgaande blijkt genoegzaam dat verzoeker op ernstige wijze heeft verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals omschreven in zowel de bestreden beslissing als hetgeen voorafgaat. Verzoeker weigert aldus moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke profiel, achtergrond, verblijfplaats(en), netwerk, situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar de aangehaalde vrees, het ontbreken van beschermingsmogelijkheden en de situatie (onder meer de veiligheidssituatie en de situatie voor personen die terugkeren vanuit het buitenland) in Afghanistan niet dienstig en kan hij met deze verwijzing geenszins volstaan om in zijn hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Tot slot benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt te speculeren over de aanwezigheid van een *redelijk intern vestigingsalternatief*. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn hoofde een dergelijk alternatief bestaat daar hij geen zicht wenst te bieden op zijn werkelijke netwerk en contacten in Afghanistan en meer in het bijzonder in Kabul.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT